

پیش‌بینی شفقت به خود بر اساس خودشناسی انسجامی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

اکرم مومن پور^۱، حسن میرزا حسینی^۲

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

^۲ هیئت‌علمی گروه روانشناسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر پیش‌بینی شفقت به خود بر اساس خودشناسی انسجامی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم بود. روش تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش، شامل دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم بود که تعداد آن‌ها بر اساس آمار بخش آموزش دانشگاه ۱۱۵۳۹ نفر بود. نمونه آماری شامل ۳۱۴ نفر از اعضای جامعه آماری مذکور بود که جهت تعیین آن، از جدول مورگان و روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد. ابزارهای به کار گرفته شده شامل مقیاس شفقت خود نف (۲۰۰۳) و پرسشنامه استاندارد مقیاس خودشناسی انسجامی (قربانی، واتسون و هارگیس، ۲۰۰۸) بودند. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۵ و با بهره‌گیری از آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد و...) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که حدود ۱۱/۸ درصد از واریانس شفقت به خود توسط زیرمقیاس‌های خودشناسی انسجامی (خودآگاهی تأملی، خودآگاهی تجربی و یکپارچه کردن تجارب گذشته و حال) پیش‌بینی می‌شود. خودآگاهی تأملی، خودآگاهی تجربی و یکپارچه کردن تجارب گذشته و حال رابطه مثبت و معناداری با شفقت به خود دارند.

واژه‌های کلیدی: شفقت به خود، خودشناسی انسجامی، دانشجویان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹، صفحات ۳۴۹-۳۴۰